

ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΗΜΕΡΙΑ,
ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΚΑΙ ΤΗ ΒΙΩΣΙΜΗ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ

3 | ΠΡΟΟΙΜΙΟ

3 | ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ

1. Κανονιστικό πλαίσιο του κράτους δικαίου.....	3
2. Καθεστώς της ιδιοκτησίας και απασχόληση.....	3
3. Ο ανταγωνισμός ως βάση	4
4. Εφαρμογή της αρχής της ευθύνης	4
5. Σταθερότητα του οικονομικού περιβάλλοντος.....	4
6. Παροχή δημόσιων αγαθών από το κράτος.....	4
7. Αλληλεγγύη και κοινωνική ασφάλιση	4
8. Συμβατότητα κινήτρων	4
9. Βιωσιμότητα	4
10. Πολιτική των ανοικτών αγορών	4

5 | ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΕΝΗ ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΤΑΞΗ

Η αντιμετώπιση της παγκόσμιας χρηματοπιστωτικής και οικονομικής κρίσης απαιτεί διεθνείς κανόνες. Το ρυθμιστικό μοντέλο της κοινωνικής οικονομίας της αγοράς παρέχει ένα τέτοιο πλαίσιο καθοδήγησης. Έχει αποδειχθεί σε εθνικό επίπεδο. Τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης υποχρεούνται με τη Συνθήκη της Λισαβόνας να συμβάλουν στην «ανταγωνιστική Κοινωνική Οικονομία της Αγοράς». Τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ειδικά τους τελευταίους μήνες απέδειξε ότι λαμβάνει υπόψη του αυτή την υποχρέωση. Τώρα, οι αρχές πρέπει επίσης να εφαρμοστούν σε διεθνές επίπεδο. Η σημασία που έχει αυτό συνοψίζεται από τους κορυφαίους εκπροσώπους της πολιτικής και της επιστήμης στην Ευρωπαϊκή Ένωση στις παρακάτω κατευθυντήριες γραμμές.

ΠΡΟΟΙΜΙΟ

Η αυξανόμενη οικονομική και πολιτική αλληλεξάρτηση οδήγησε σε πολλές χώρες σε όλο τον κόσμο σε μεγαλύτερη ανάπτυξη και ανταγωνισμό, βελτίωση των εκπαιδευτικών ευκαιριών, ενίσχυση της κοινωνικής υποδομής και μείωση της φτώχειας. Ωστόσο, η ειρήνη, η ελευθερία και η δικαιοσύνη απειλούνται. Η άνιση κατανομή του παγκόσμιου πλούτου είναι εν μέρει υπεύθυνη για τις αυξημένες πολιτικές και κοινωνικές εντάσεις. Η τρέχουσα χρηματοπιστωτική και οικονομική κρίση μπορεί να ξεπεραστεί μόνο με διεθνείς κανόνες για τις χρηματοπιστωτικές αγορές. Αυτό απαιτεί την κοινή δέσμευση στη βιώσιμη οικονομία. Χρειαζόμαστε μια διεθνή συμφωνία, η οποία να εξασφαλίζει την ευημερία, την κοινωνική δικαιοσύνη και τη βιώσιμη ανάπτυξη, και να βασίζεται σε κοινές αρχές και αξίες. Παράλληλα, οι θετικές επιπτώσεις της παγκοσμιοποίησης ακόμη και σε περιόδους κρίσης δεν πρέπει να τεθούν σε κίνδυνο από τον εθνικό ή περιφερειακό προστατευτισμό. Το κοινό συμφέρον, η δημοκρατική νομιμότητα και το απαραβίαστο της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας αποτελούν τη βάση πάνω στην οποία επιτυγχάνεται μια τέτοια συμφωνία, λαμβάνοντας υπόψη τις πολιτιστικές και κοινωνικές ιδιαιτερότητες.

ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ

Η αλληλεγγύη και η επικουρικότητα αποτελούν τις κατευθυντήριες αρχές. Η αλληλεγγύη διασφαλίζει ότι η οικονομία της αγοράς νομιμοποιείται πάντα με τον προσανατολισμό προς το κοινό συμφέρον. Η επικουρικότητα δημιουργεί και εγγυάται το χώρο για την ατομική ευθύνη και την πρωτοβουλία.

1. Κανονισμοί-πλαίσιο του κράτους δικαίου

Ένα λειτουργικό, αξιόπιστο και δημοκρατικά νομιμοποιημένο νομικό σύστημα αποτελεί τη βάση για την αποτελεσματική και βιώσιμη οικονομική δραστηριότητα. Καθορίζει την προϋπόθεση για την ισχυρή οικονομία, την αποτελεσματική και φιλική προς τον πολίτη κρατική διοίκηση, καθώς και για την εξέταση των αρχών της ορθής διακυβέρνησης. Τα ρυθμιστικά στοιχεία και η συνεπής εποπτεία ελέγχουν την τήρηση των κανόνων και τιμωρούν την αντικανονική συμπεριφορά. Αυτό δεν αποτελεί αυτοσκοπό. Η ρύθμιση είναι σκόπιμη και σωστή, προκειμένου να ορίσει τα κίνητρα της ανταγωνιστικής οικονομίας, έτσι ώστε οι αποκεντρωμένες ενέργειες στον ανταγωνισμό να οδηγήσουν σε χρήσιμα κοινωνικο-πολιτικά αποτελέσματα.

2. Καθεστώς της ιδιοκτησίας και απασχόληση

Μια αποτελεσματική και με γνώμονα τη βιωσιμότητα οικονομική δομή πρέπει να βασίζεται σε καθεστώς ατομικής ιδιοκτησίας, το οποίο καθορίζει τα δικαιώματα διάθεσης των προϊόντων στα χέρια των ιδιωτών επιχειρηματιών και των νοικοκυριών. Η ατομική ιδιοκτησία προσφέρει το αποφασιστικό κίνητρο για την παραγωγή εισοδήματος μέσω της εργασίας και αποτελεί τη βάση της καινοτόμου επιχειρηματικότητας. Μόνο ένα οικονομικό σύστημα που βασίζεται στην ατομική ιδιοκτησία εξασφαλίζει βιώσιμη απασχόληση. Με βάση τα ανωτέρω, μπορεί να υφίσταται προσωπική ευθύνη και πρωτοβουλία χωρίς τα οποία είναι αδιανόητος η αποτελεσματική διαχείριση των προσωπικών προοπτικών, της εκπαίδευσης, της καινοτομίας, της ανάπτυξης και της ευημερίας. Η ατομική ιδιοκτησία χαρακτηρίζει ένα σύστημα ανταγωνισμού, στο οποίο ένας μεγάλος αριθμός μικρών και μεσαίων επιχειρηματιών δεσμεύονται για την υπευθυνότητά τους, με την προσωπική τους περιουσία. Η ιδιοκτησία περιλαμβάνει μια κοινωνική υποχρέωση. Η χρήση της θα πρέπει επίσης να εξυπηρετεί το δημόσιο συμφέρον. Αυτή εξασφαλίζει τη μετρημένη, βιώσιμη, επιχειρηματική δράση και προφυλάσσει από τη μονόπλευρη και βραχυπρόθεσμη επιδίωξη απόδοσης κεφαλαίου.

3. Ο ανταγωνισμός ως βάση

Ένα παγκόσμιο σύστημα ανταγωνισμού με βάση την ελεύθερη τιμολόγηση βελτιστοποιεί την κατανομή των σπάνιων πόρων. Ο λειτουργικός ανταγωνισμός αποτελεί την κινητήρια δύναμη της βιώσιμης οικονομικής δραστηριότητας. Προωθεί την αποτελεσματικότητα και την πρόοδο, ενισχύει την υπεύθυνη συμπεριφορά και αποτρέπει την εμφάνιση μονοπωλίων στην αγορά. Ένα σύστημα ανταγωνισμού απαιτεί τόσο εθνικές όσο και διεθνείς ανοικτές αγορές και έλεγχο της ισχύος στην αγορά, καθώς και συγκέντρωση από το κράτος και την κοινότητα. Ο ανταγωνισμός βασίζεται στην αρχή της αξιοκρατίας και των ίσων ευκαιριών.

4. Εφαρμογή της αρχής της ευθύνης

Η ελευθερία του ανταγωνισμού προϋποθέτει την εφαρμογή της αρχής της ευθύνης για τη δέσμευση του ανταγωνισμού καλύτερης προσφοράς με την υποχρέωση του εκάστοτε φορέα. Η προοπτική κέρδους τονώνει τον ανταγωνισμό. Η προσωπική εγγύηση για απώλειες περιορίζει την ανεύθυνη και υπερβολικά επικίνδυνη συμπεριφορά.

5. Σταθερότητα του οικονομικού περιβάλλοντος

Ένα σύστημα οικονομικής αγοράς απαιτεί μια μακροπρόθεσμη οικονομική πολιτική και τη μεγαλύτερη δυνατή μακροοικονομική σταθερότητα. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα για τις εθνικές και διεθνείς χρηματοπιστωτικές αγορές. Οι επενδύσεις και οι μακροχρόνιες αποφάσεις για την κατανάλωση προϋποθέτουν εμπιστοσύνη σε ένα σταθερό πλαίσιο για το μέλλον. Αυτό περιλαμβάνει την απόρριψη των μέτρων προστατευτισμού και μια νομισματική πολιτική που στηρίζεται μόνο σε βραχυπρόθεσμους εθνικούς οικονομικούς και αναπτυξιακούς στόχους.

6. Παροχή δημόσιων αγαθών από το κράτος

Σε μια οικονομία αγοράς, το κράτος πρέπει να εξασφαλίζει την παροχή δημόσιων αγαθών, όταν η αγορά δεν διαθέτει ή διαθέτει ανεπαρκώς αυτά τα αγαθά. Μια αποδοτική υποδομή, οι βασικές εκπαιδευτικές ευκαιρίες και η περίθαλψη αποτελούν τομείς στους οποίους πρέπει να συμβάλει το κράτος. Σε περιπτώσεις κοινωνικής ανάγκης, το κράτος απαιτείται να λάβει ιδιαίτερα μέτρα. Ωστόσο, η κυβερνητική παρέμβαση θα πρέπει να περιορίζεται.

7. Αλληλεγγύη και κοινωνική ασφάλιση

Η οικονομική ανάπτυξη προάγει την καταπολέμηση της φτώχειας. Η οικονομία της αγοράς δεν μπορεί να εμποδίσει τη δημιουργία εισοδηματικής ανισότητας και διακρίσεων εις βάρος τμημάτων του πληθυσμού. Σε μια οικονομία αγοράς, ως εκ τούτου απαιτούνται, σε ευρεία βάση, συστήματα κοινωνικής ασφάλισης που βασίζονται στην αγορά, μηχανισμοί περιφερειακής ισορροπίας, καθώς και ένα φορολογικό σύστημα που βασίζεται στην απόδοση, για τη διασφάλιση της κοινωνικής ειρήνης και τη δυνατότητα επαρκούς συμμετοχής μεγάλων τμημάτων του πληθυσμού στην οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη.

8. Συμβατότητα κινήτρων

Για τη χρηματοδότηση των κρατικών λειτουργιών απαιτείται ένα σύστημα οικονομικής αγοράς ενός φορολογικού συστήματος με βάση τα κίνητρα. Οι εισφορές δεν μπορεί να είναι τέτοιες, ώστε να μειώνουν τα κίνητρα απόδοσης ή να οδηγούν σε στρεβλώσεις κατανομής.

9. Βιωσιμότητα

Κάθε οικονομικό σύστημα πρέπει επίσης να μπορεί να μετρηθεί με τα μακροπρόθεσμα αποτελέσματά του. Η βιωσιμότητα από περιβαλλοντική, κοινωνική και φορολογική άποψη αποτελεί ένα από τα πιο σημαντικά κριτήρια επιτυχίας και την έκφραση δικαιοσύνης μεταξύ των γενεών. Ένα νομικό σύστημα που στηρίζεται στην υπευθυνότητα και την ευθύνη ενισχύει τη βιωσιμότητα. Συγκεκριμένα, μια ενεργός πολιτική για την προστασία του κλίματος αποτελεί οικονομική και ηθική δέσμευση για τη διασφάλιση του φυσικού συστήματος για την υποστήριξη της ζωής των μελλοντικών γενεών.

10. Πολιτική των ανοικτών αγορών

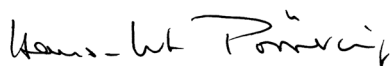
Οι μεμονωμένες εθνικές προσπάθειες δεν αποτελούν θεραπευτικό μέσο για την κρίση, αντιθέτως μπορούν να επιδεινώσουν τις παγκόσμιες επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης. Σημαντική είναι η συντονισμένη πολιτική των ανοικτών αγορών και η τήρηση των κανόνων της ευγενούς άμιλλας. Κατά του προστατευτισμού και του οικονομικού εθνικισμού, πρέπει να ενισχυθούν οι αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί.

**ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΕΝΗ ΣΤΗΝ
ΑΓΟΡΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΤΑΞΗ**

Μια ανοικτή και παγκόσμια οικονομία χρειάζεται ένα διεθνές πλαίσιο. Οι αρχές και οι κανόνες που έχουν δοκιμαστεί με επιτυχία σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο, στα πλαίσια ενός κοινωνικού και προσανατολισμένου στην αγορά οικονομικού συστήματος και συστήματος αξιών θα πρέπει να εφαρμοστούν σε διεθνές επίπεδο. Οι αρχές αυτές συνδυάζουν την ελευθερία και την ευθύνη προς όφελος όλων. Πρέπει να βελτιωθούν, ιδίως στον τομέα των χρηματοπιστωτικών αγορών, και να ενισχυθούν στο παγκόσμιο σύστημα συναλλαγών. Απαραίτητη είναι η επέκταση της νομιμότητας, της λειτουργικότητας και της στενότερης συνεργασίας μεταξύ των διεθνών θεσμών, καθώς και η δημιουργία φόρουμ συνεργασίας χωρίς αποκλεισμούς. Τη βάση αποτελεί ένα αξιόπιστο νομικό σύστημα και ένα

δημοκρατικό σύστημα που στηρίζεται στην επικουρικότητα. Ο πολιτικός ανταγωνισμός και η πολιτική συμμετοχή στα έθνη προωθούν την οικονομική ανάπτυξη και τη σταθερότητα της διεθνούς κοινωνικής και οικονομικής τάξης πραγμάτων. Η απαραίτητη ενημέρωση από ανεξάρτητα μέσα μαζικής ενημέρωσης και ενώσεις μπορεί να καταστεί δυνατή μόνο σε ένα τέτοιο σύστημα. Η κοινή συγκατάθεση και η παραδοχή των πολιτικών, οικονομικών και κοινωνικών παραγόντων για την εξισορρόπηση των συμφερόντων σε εθνικό και διεθνές επίπεδο είναι απαραίτητες για την «ενημερία για όλους».

8 Ιουλίου 2009

Prof. Dr. Hans-Gert Pöttering
Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Prof. Dr. Bernhard Vogel
Πρώην Πρωθυπουργός
Πρόεδρος του ιδρύματος
Konrad-Adenauer-Stiftung e.V

Joseph Daul
Πρόεδρος της πολιτικής ομάδας
του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος
στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Dr. Wilfried Martens
Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού
Λαϊκού Κόμματος (EVP)

Prof. Dr. Cees P. Veerman
Πρόεδρος του Ινστιτούτου
Wetenschappelijk Instituut voor het CDA